

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2017/579**ze dne 13. června 2016,****kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 o trzích finančních nástrojů, pokud jde o regulační technické normy týkající se derivátových smluv s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii a předcházení vyhybání se pravidlům a povinnostem****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 600/2014 ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 28 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Aby bylo možné určit, kdy lze mimoburzovní („OTC“) derivátovou smlouvu považovat za smlouvu s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii, jak je stanoveno v čl. 28 odst. 2 nařízení (EU) č. 600/2014, jakož i stanovit případy, kdy je nutné či vhodné předcházet vyhybání se pravidlům a povinnostem vyplývajícím z jakéhokoli ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽²⁾, měl by být vzhledem k široké škále mimoburzovních („OTC“) derivátových smluv přijat přístup založený na kritériích.
- (2) Ustanovení čl. 33 odst. 3 nařízení (EU) č. 600/2014 stanoví, že podmínky stanovené v člancích 28 a 29 uvedeného nařízení se považují za splněné, pokud je alespoň jedna z protistran usazena v zemi, pro niž Komise přijala prováděcí akt o rovnocennosti v souladu s čl. 33 odst. 2 nařízení (EU) č. 600/2014. Stávající regulační technické normy by se proto měly rovněž vztahovat na smlouvy, jejichž obě protistrany jsou usazeny ve třetí zemi, jejíž právní, dohledové a vynuocovací předpisy dosud nebyly prohlášeny za rovnocenné požadavkům stanoveným v uvedeném nařízení.
- (3) Určité informace o smlouvách uzavřených subjekty ze třetích zemí by byly nadále přístupné pouze příslušným orgánům třetí země. Proto by příslušné orgány Unie měly s těmito příslušnými orgány třetích zemí úzce spolupracovat, aby bylo zajištěno, že příslušná ustanovení jsou uplatňována a vymáhána.
- (4) S ohledem na neoddělitelnou spojitost mezi tímto nařízením a nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 285/2014 ⁽³⁾ by technické termíny nezbytné pro úplné pochopení příslušných technických norem měly mít stejný význam.
- (5) OTC derivátové smlouvy uzavřené subjekty usazenými ve třetích zemích kryté zárukou poskytnutou subjekty usazenými v Unii vytvářejí pro ručitele usazeného v Unii finanční riziko. Vzhledem k tomu, že toto riziko závisí na velikosti záruky poskytnuté finančními protistranami na krytí OTC derivátových smluv, a vzhledem k propojením mezi finančními protistranami ve srovnání s nefinančními protistranami by se za smlouvy s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii měly považovat pouze OTC derivátové smlouvy uzavřené subjekty usazenými ve třetích zemích, které jsou kryté zárukou, jež přesahuje určité kvantitativní limity a je poskytnuta finanční protistranou usazenou v Unii.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 285/2014 ze dne 13. února 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012, pokud jde o regulační technické normy týkající se smluv s přímým, podstatným a předvídatelným vlivem v Unii a předcházení vyhybání se pravidlům a povinnostem (Úř. věst. L 85, 21.3.2014, s. 1).

- (6) Finanční protistrany usazené ve třetích zemích mohou uzavírat OTC derivátové smlouvy prostřednictvím svých poboček v Unii. Vzhledem k dopadu, jaký má činnost těchto poboček na trhu Unie, by se OTC derivátové smlouvy uzavřené mezi těmito pobočkami v Unii měly považovat za smlouvy s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii.
- (7) OTC derivátové smlouvy uzavřené určitými protistranami s hlavním cílem vyhnout se obchodní povinnosti, která by se vztahovala na subjekty, jež by byly přirozenými protistranami smlouvy, by se měly považovat za vyhýbání se pravidlům a povinnostem stanoveným v nařízení (EU) č. 600/2014, neboť brání dosažení jednoho ze záměrů uvedeného nařízení.
- (8) OTC derivátové smlouvy, které jsou součástí ujednání, jehož povaha nemá podnikatelské odůvodnění nebo obchodní podstatu a jehož hlavním účelem je obejít použití nařízení (EU) č. 600/2014, včetně pravidel pro podmínky osvobození, by se měly považovat za vyhýbání se pravidlům a povinnostem stanoveným v uvedeném nařízení.
- (9) Situace, kdy jednotlivé složky ujednání neodpovídají právní podstatě ujednání jako celku, kdy je ujednání realizováno způsobem, který by obvykle nebyl použit při postupu, jenž se obecně považuje za rozumné obchodní chování, kdy ujednání nebo řada ujednání obsahují prvky, jejichž důsledkem je neutralizace nebo anulace jejich vzájemné ekonomické podstaty, nebo kdy jednotlivé transakce mají cyklickou povahu, by se měly považovat za signály fingovaného ujednání nebo řady ujednání.
- (10) Jelikož subjekty třetích zemí, jichž se tyto regulační technické normy dotýkají, potřebují čas k zajištění splnění požadavků nařízení (EU) č. 600/2014, pokud jejich OTC derivátové smlouvy splňují podmínky stanovené v těchto regulačních technických normách a jsou považovány za smlouvy s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii, je vhodné odložit použití ustanovení obsahujících dané podmínky o šest měsíců.
- (11) Z důvodů soudržnosti a s cílem zajistit hladké fungování finančních trhů je nezbytné, aby se ustanovení tohoto nařízení a ustanovení uvedená v nařízení (EU) č. 600/2014 použila od stejného data.
- (12) Toto nařízení vychází z návrhu regulačních technických norem, jež Komisi předložil Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (orgán ESMA).
- (13) Orgán ESMA uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupiny subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízené článkem 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽¹⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použije tato definice:

„zárukou“ se rozumí výslovně zdokumentovaný právní závazek ručitele pokrýt platby částek, které jsou nebo by mohly být splatné na základě OTC derivátových smluv krytých danou zárukou a uzavřených subjektem, v jehož prospěch byla záruka poskytnuta, oprávněnému subjektu, dojde-li k selhání definovanému v záruce nebo neprovede-li subjekt, v jehož prospěch byla záruka poskytnuta, příslušné platby.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

Článek 2

Smlouvy s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii

1. OTC derivátová smlouva se považuje za smlouvu s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii, pokud alespoň jednomu subjektu ze třetí země byla finanční smluvní stranou usazenou v Unii poskytnuta záruka, která kryje celý jeho závazek plynoucí z dané OTC derivátové smlouvy nebo jeho část a splňuje obě tyto podmínky:
  - a) kryje celý závazek subjektu ze třetí země vyplývající z jedné nebo více OTC derivátových smluv v souhrnné pomyslné výši nejméně 8 miliard EUR nebo ekvivalentu v příslušné cizí měně nebo kryje pouze část závazku subjektu ze třetí země vyplývajícího z jedné nebo více OTC derivátových smluv v souhrnné pomyslné výši nejméně 8 miliard EUR nebo ekvivalentu v příslušné cizí měně vydělené procentním podílem závazku krytým zárukou;
  - b) je rovna nejméně 5 % součtu stávajících expozic, jak je definuje čl. 272 bod 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾, v OTC derivátových smlouvách finanční smluvní strany usazené v Unii, která záruku poskytla.
2. Pokud je maximální výše záruky nižší než limit stanovený v odst. 1 písm. a), nepovažují se smlouvy kryté touto zárukou za smlouvy s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii, ledaže by částka záruky byla zvýšena, přičemž v takovém případě ručitel v den zvýšení záruky znovu posoudí přímý, podstatný a předvídatelný dopad smluv v Unii podle podmínek stanovených v odst. 1 písm. a) a b).
3. Pokud závazek vyplývající z jedné nebo více OTC derivátových smluv nedosahuje limitu stanoveného v odst. 1 písm. a), nepovažují se tyto smlouvy za smlouvy s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii, a to ani tehdy, jestliže se maximální výše záruky kryjící tento závazek rovná limitu stanovenému v odst. 1 písm. a) nebo je vyšší, ani je-li splněna podmínka stanovená v odst. 1 písm. b).
4. V případě zvýšení závazku vyplývajícího z OTC derivátových smluv nebo snížení stávající expozice ručitel znovu posoudí, zda jsou podmínky stanovené v odstavci 1 splněny. Posouzení se provádí v den zvýšení závazku pro podmínku stanovenou v odst. 1 písm. a) a měsíčně pro podmínku stanovenou v odst. 1 písm. b).
5. OTC derivátové smlouvy v souhrnné pomyslné výši nejméně 8 miliard EUR nebo ekvivalentu v příslušné cizí měně uzavřené před poskytnutím nebo zvýšením záruky a následně kryté zárukou, jež splňuje podmínky stanovené v odstavci 1, se považují za smlouvy s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii.
6. OTC derivátová smlouva se považuje za smlouvu s přímým, podstatným a předvídatelným dopadem v Unii, pokud oba subjekty usazené ve třetí zemi uzavřou tuto smlouvu prostřednictvím svých poboček v Unii a byly by považovány za finanční protistrany, pokud by byly usazený v Unii.

Článek 3

Případy, kdy je nutné či vhodné předcházet vyhýbání se pravidlům nebo povinnostem stanoveným v nařízení (EU) č. 600/2014

1. OTC derivátová smlouva se považuje za smlouvu, jejímž účelem je obejít provádění určitých ustanovení nařízení (EU) č. 600/2014, pokud při posouzení smlouvy jako celku a zohlednění všech okolností lze ze způsobu, jakým byla uzavřena, usuzovat, že jejím hlavním účelem je vyhnout se provádění určitých ustanovení uvedeného nařízení.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

2. Pro účely odstavce 1 se smlouva považuje za smlouvu, jejímž hlavním účelem je vyhnout se provádění určitých ustanovení nařízení (EU) č. 600/2014, pokud hlavním účelem ujednání nebo řady ujednání souvisejících s touto OTC derivátovou smlouvou je zmařit záměr, smysl a účel kteréhokoli ustanovení nařízení (EU) č. 600/2014, jež by se jinak použilo, včetně případů, kdy je smlouva součástí fingovaného ujednání nebo řady ujednání.

3. Ujednání, které ve svém základu nemá podnikatelské odůvodnění, obchodní podstatu nebo relevantní ekonomické důvody a jehož součástí je jakákoli smlouva, transakce, plán, opatření, operace, dohoda, podpora, srozumění, příslib, závazek nebo událost, se považuje za fingované ujednání. Ujednání se může skládat z více než jednoho kroku nebo části.

Článek 4

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 3. ledna 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. června 2016.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER
